

[Glønborg]

en fradragsret, at vi i Kristeligt Folkeparti er temmelig afslappede over for, om det bliver den ene eller den anden model. Vi foretrækker nok tilskudsordningen, men det vil vi være villige til at snakke om. Men jeg vil meget bede om, at forligspartierne overvejer, om ikke vi kunne knytte støtten mere til medlemsaktiviteten end til bare at få samlet stemmer.

Aage Brusgaard (FP):

Det er vel normalt at takke partierne for deres medleven i debatten, og selv om der ikke har været så mange positive tilkendegivelser, så kan vi da sige, at hr. Ivar Hansen i hvert fald nævnte, at Venstre vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet og se, om der er nogle ting, der skal laves om.

Årsagen til, at Fremskridtspartiet har fremsat lovforslaget, er, at vi har den opfattelse, at støtte til politiske foreninger, humanitære foreninger, lystfisker- og idrætsforeninger osv. er noget, hver enkelt person må tage op med sig selv, så man betaler til de foreninger, man nu føler sig mest tiltrukket af og helst vil betale til af egen lomme. Når man selv skal betale, er indsatsen også som regel lidt større og interessen lidt højere.

Lige så vel som vi mener, at det offentlige ikke skal betale for medlemskort til jagtforeninger, mener vi altså ikke, at det offentlige skal betale medlemskort til politiske foreninger, og det er faktisk det, vi gør. Medlemstilskuddet er jo et tilskud, som træder i stedet for, at medlemmerne selv betaler.

Det er jo ikke bare partiernes landsorganisationer, det drejer sig om, det er absolut også deres lokalforeninger. Lokalforeningerne får 3 kr. pr. stemme pr. år i forhold til de stemmer, der var ved sidste kommunalvalg, og amtsforeningerne får 2 kr. pr. stemme i forhold til det antal stemmer, der faldt ved sidste valg i det pågældende amt. Vi mener, det er blevet en sovepude. De forskellige arrangementer, som lokalforeningerne før arrangerede for at skaffe lidt penge i kassen, er fuldstændig blegnet, og vi tror altså stadig væk på, at det er noget, der har været med til at indskrumpe medlemstallet.

Fremskridtspartiet stemte imod loven om økonomisk støtte, da den blev vedtaget i 1986, og vi har siden forsøgt at få den ophævet i 1987-88, men det lykkedes ikke at samle flertal

for det. Så var det, vi så, at bl.a. Venstre fremkom med samme tanker, og derfor rejste vi sagen. Vi spurgte Venstre, om de ville være medforslagsstillere; det ville de ikke. Jeg har nævnt hr. Ivar Hansens udtalelser, så det vil jeg ikke gøre igen, men jeg synes godt nok, det er meget hyklerisk, at hr. Helge Sander i det ene blad efter det andet siger, at statstilskud til politiske partier virker som en sovepude, og alligevel er han ikke engang til stede her i salen i dag. Vi mener faktisk, det er langt under bælttestedet at tillade sig sådan noget.

Hvis vi fjerner tilskuddet til partierne, vil der være en offentlig besparelse på ca. 30 mio. kr., og det mener vi faktisk også er et lille plus ved forslaget.

Flere ledende aviser – jeg vil ikke nævne navne, for der har været mange – har givet udtryk for, at de støtter vores tanker om, at det offentlige ikke skal give politiske partier tilskud, sådan at vi bare kan stikke snabelen ned i de offentlige kasser, fordi vi jo kan bevilge os selv penge. Derfor er vi da lidt skuffet over, at der ikke er flere partier, der har fulgt opinionen ude i landet.

Fremskridtspartiet har skrevet i lovforslaget, at vi mener, at støtten skulle ophøre i året 1993. Det kan selvfølgelig godt siges at være drastisk, og hvis andre vil være med til en lidt langsommere aftrapning, er vi selvfølgelig villige til at se på det i udvalgsarbejdet.

Jeg vil gerne sige undskyld til pressen, fordi vi kommer med forslaget lige netop nu. Vi er nok klar over, at pressen i disse dage har rigeligt at skrive om, nemlig et eller andet ligegyldigt formandsvalg, så det er nok ikke nemt at komme i medierne med vores ellers gode forslag; men vi vil så udsende en lille pressemeddelelse, når vi er færdige her, om, hvad der er sket. Det er ikke nemt at fange pressens opmærksomhed i øjeblikket.

Når nu, som vi håber, lovforslaget bliver vedtaget ved tredje behandling, så betyder det ganske enkelt, at alting bliver som før 1967, og det var jo slet ikke så ringe endda. (*Gammelgaard*: Nej, for da fandtes Fremskridtspartiet ikke!). Jeg mener ikke, at hr. Gammelgaard har fået ordet.

Vi mener, at dette forslag burde kunne samle flertal. Det er en ren privatiseringssag. Både Venstre, Konservative og andre går og siger, at vi skal privatisere, og her er en helt oplagt chance for at privatisere.